

er det hele umuligt. Det vil føre til Forsvarsstyrkens Tilintetgørelse og Københavns hurtige Fald.

Men Sagen er jo meget værre, end man skulde tro efter den Fremstilling, der er given i Regeringens Forslag. Man maa gaa ud fra, at naar Regeringen foreslaar 23 Liniebatailloner, saa er det en Styrke, der kan skaffes til Veje, men den kan jo heller ikke skaffes til Veje. I Forslagets § 11 hedder det nemlig: „Til de paa Sjælland garnisonerede Fodfolksregimenter, Rytterregimenter og Feltartilleriafdelinger indkaldes Mandskab dels fra Landsdelene Øst for Store Bælt“ — „dels fra Landsdelene Vest for Store Bælt og fra Bornholm“. Men naar man ikke kan faa tilstrækkelig Styrke Øst for Store Bælt, og Store Bælt er okkuperet af fjendtlige Skibe, saaledes at Overfart er umulig, kan dette Mandskab til disse 23 Batailloner slet ikke skaffes til Veje, det kan ikke lade sig gøre lige saa lidt fra Fyn som fra Bornholm, det er ganske umuligt. Til Livgarden, Fodartilleriet, Kystartilleriet og Ingeniørtropperne indkaldes jo ogsaa Mandskab fra hele Landet, og dette kan man altsaa heller ikke skaffe til Veje. Altsaa, hverken det fornødne Artilleri eller det øvrige Mandskab kan skaffes til Veje. Det siges ogsaa i Bemærkningerne til § 11 i Forslaget med Hensyn til Mobilisering under Krigsforhold: *hvis* det lykkes at føre de jyske og fynske værnepligtige over til Sjælland. Ja, men det er netop det, der ikke lader sig gøre, de ville øjeblikkelig blive afskaarne saaledes, at den Styrke, som efter Regeringsforslaget stilles til Raadighed, ikke paa nogen Maade kan skaffes til Veje. Det hele bliver kun hensynsløse og hensigtsløse Mord og Menneskeslagterier. (*Halsted*: Forfærdeligt!) Hvis det ærede Medlem nogen Sinde har gjort sig Tanker om, hvad det vil sige, at en Forsvarsstyrke fuldstændig bliver tilintetgjort, vil han vide, at det kan blive Mord og Menneskeslagterier.

Jeg vil derfor med disse Papirer i Hænde sige, at de sagkyndige paa den eklatanteste Maade have vist, at vort Afrustningsforslag er det eneste rette, thi naar vi ikke kunne opnaa andre Resultater end dem, her er Tale om, saa er der ikke andet tilbage end at foretage en

Afrustning. Jeg vil ogsaa tillade mig at pege paa, at Grundlaget for Diskussionen her er, at Danmark maa kunne forsvare sig. Men det kan det jo ikke, der er jo ingen Mennesker i denne Sal, heller ikke i Regeringen, der tænker paa, at Danmark skal kunne forsvare sig. Den danske Armé er jo skilt ad, befinder sig paa forskellige Steder af Landet. Det er altsaa ikke Danmark, man taler om, det er Sjælland — maaske med Hjælp fra Lolland og Falster —, Sjælland, som man stiller op mod Stormagterne, idet man mener, at man med den sjællandske Befolkning, med de sjællandske Tropper kan tage en Kamp op. Dette forekommer mig at være en saa absurd Tanke, at man meget hurtigt maatte kunne lægge den paa Hylden og sige: Naar man ikke kan andet, maa man hellere afruste med det samme. Det er det, vi Socialdemokrater foreslaa.

Men saa siger man ogsaa, at vi ere forpligtede til at forsvare vor Neutralitet. Idet jeg skal gøre nogle Bemærkninger derom, skal jeg tage det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) til Indtægt. Det ærede Medlem konstaterede nemlig, at naar man forsvarer Neutraliteten, er man i Krig. Og det ærede Medlem citerede i saa Henseende Professor Matzen, som har udtalt akkurat det samme. Jeg vil tillade mig at anføre dette overfor det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), som forleden Dag udelukkende talte om Neutralitet og Neutralitetsforsvar. Ja, man mener, at man kan faa Folk til at tro, at det er Neutraliteten, der skal forsvares, men det er jo simpelt hen og slet ikke andet end Krig under ganske almindelige Former, der er Tale om. Det kunde derfor interessere mig, om, efter at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har talt, det ærede Medlem fra Frederiksværk vilde gentage sine Udtalelser om Neutralitetsforsvar fra sin første Tale, jeg synes ikke, det passer ret godt sammen.

Saa fremføres tillige den ganske falske Paastand, at Ulandet kræver, at vi skulle forsvare vor Neutralitet. I forrige Samling blev der jo meget udførligt debatteret derom og rettet Spørgsmaal baade til Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren i den Anledning, men ingen af disse